

‘Ρωσία, Δανία και Έλλαδι κυριαρχεῖ δούκος τοῦ Ὀλδεμβούργου· εν Αυστρίᾳ δούκος τῶν Αψβούργων· εν Ἰταλίᾳ δούκος τῆς Σαξονίας, δρμάμενος ἐπὶ παλαιῶν κομήτων τῆς Σαξωνίας. Ἐν Πορτογαλίᾳ και Βελγίῳ καθόνται ἐπὶ τοῦ θρόνου δούκος τοῦ Σαξο-Κοβούργου, εἰς δὲ τὰς Κάτω Χώρας δούκος τοῦ Νασσάου. Τέλος δύο γερμανοὶ πρίγκηπες τοῦ σίκου Χοενζόλλερν και Βάττεμπεργ κατέλαβον ἐσχάτως τοὺς θρόνους δύο χωρῶν τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου. Μένουσι λοιπὸν ἀκόμη μόνον ἡ Γαλλία, ἡ Ισπανία, ἡ Σερβία, ἡ Σουηδία και τὸ Μαυροβούνιον. Ἐν δὲ περιπτώσει δημοκρατία ἀνατραπῇ και ἐπανέλθῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας μοναρχία, φαίνεται διτὶ δούκος τῆς Αὐρηλίας θάλασσαν δυνηθῆ εὐχερέστερον να καταλάβῃ αὐτὸν και δχι δι τοῦ Βοναπάρτου, γαλλικὸς ἐπομένως δούκος και δχι Ἰταλικός. Ἐπισης ἐκ γάλλων κατάγεται δι βασιλικὸς δούκος τῆς Ισπανίας, ἔχων τὴν ἀρχὴν αὐτὸν ἀπὸ τῶν Βουρβώνων. Ἐν Σερβίᾳ και Μαυροβούνῳ ἀρχουσιν οἱ ἔγχωροι δούκοι τῶν Ὀβρένοβιτς και τοῦ Νίσιγου.

Μεγάλαι καταβάλλονται ἐν Ρωσίᾳ προξπάνειαι πρὸς δύον οἵδιον τε πληρεστέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐσωτερικῶν τῆς χώρας πόρων. Οὕτως ἐπ’ ἐσχάτων δι τοῦ Πετρουπόλεως ἑταρία πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ῥωστικοῦ ἐμπορίου συνεστέφθη πρὸς ἐξένερσιν μέσου τινᾶς, δι τοῦ να συνέσῃ τὴν Λευκὴν θάλασσαν πρὸς τὴν Βαλτικήν. Ἡ δέα τῆς συνδέσεως τῶν δύο τούτων θαλασσῶν διά μέσου διώρυγος, διελαυνούσης τὴν λίμνην τῆς Ὄνεγας, εἶνε παλαιὰ και χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Πέτρου τοῦ μεγάλου. Αἱ δαπάναι πρὸς κατασκευὴν τοιαύτης διώρυγος προϋπελογίζονται εἰς 7½ ἑκατομμύρια δρυσίλων. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ ἐμπόριον τῆς Λευκῆς θαλάσσης ἐξέπεσε λίαν, διότι παρετρήθη δοτῆ τις παρὰ τῷ ῥώστικῷ λαῷ να μεταναστεύῃ πρὸς τὰς ἔγγυς τῆς Μαυρῆς θαλάσσης χώρας, δοπῆ, εἰς τὴν ἐπιτασιν τῆς δοπίας δὲν εἴνε ἀμέτοχος και δι γενικῇ τῆς ῥωστικῆς κυβερνήσεως ἀβελτηρία πρὸς τὰ βόρεια μέρη τῆς ἀπεράντου ἐπικρατείας. Ἀλλοτε δη τῆς Ρωσίας εἶχεν ἐν τῇ Λευκῇ θαλάσσῃ σπουδῶν στόλον ἀπὸ τινῶν ἐπὶ διάτοιλές παρακαμάσαντα και μάλιστα ἀφ’ ἡς ἐποχῆς ἔνεκα τῶν πολιτικῶν σχεδίων της τὴν μεγαλειτέραν αὐτῆς προσοχὴν ἔστρεψε πρὸς τὸν Εὔξεινον πόντον.

Πόσον δὲ δη τῆς Ρωσίας διλασίτης τὰς βλέφεις ἔστρεψε πρὸς νότον, μᾶς διδάσκουσιν ἐπαρκῶς και αἱ ὑπ’ αὐτῆς ἀκαμάτως καταβαλλόμεναι προξπάνειαι πρὸς δύον οἵδιον τε ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τῆς πέραν τῆς Κασπίας θαλάσσης μεγάλης οιδηροδρόμικῆς γραμμῆς. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς τούτου θά δύναται τις να μεταβάνῃ διὰ τοῦ οιδηροδρόμου ἀπὸ Τιφλίδος εἰς Μέρβ, ἀπὸ τῆς πόλεως δὲ ταύτης ἡ γραμμὴ θὰ προεκπαθῇ μέχρι τῆς Σαμαρκανδῆς, ἀποκτῖστα τοιουτοτρόπως μεγίστην πολιτικὴν και ἐμπορικὴν σπουδαιότητα. Τὸ ἐτήσιον ἐμπόριον τῆς Βουγαράς ίσοδυναμεῖ ταῦν πρὸς 35 ἑκατομμ. δρυσίλων, διὰ τοῦ οιδηροδρόμου δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο φυσικῶς διατηρήθη σπουδαίως, και εἰς τὰ ῥώστικά ἐμπορεύματα θὰ διανοιχθῇ νέα δόδες πρὸς μεζίζοντα κατανάλωσιν και εὐκολωτέραν ἔξαγωγήν. Ἡ ἐνωσις τῆς Κασπίας θαλάσσης και τοῦ Τουρκεστάν ἔχει πρὸς τούτους μεγάλην σπουδαιότητα στρατηγικήν διὰ μελλούσας ἀνατροπάς ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις, διότι τὰ ἐν Τουρκεστάν στρατεύματα εὐκολωτάτα θὰ μεταφέρωνται εἰς τὰ περισταὶ σύνορα και ἐντεῦθεν πρὸς τὸ Χοραστάν η τὸ Χεράτ, η διὰ τῆς Βουγαράς πρὸς διλλὰ σημεῖα τῶν ἀφγανικῶν συνόρων.

Ο δι ηλεκτρικοῦ φωτὸς φωτισμὸς τῆς Ρώμης λέγεται, διτὶ δη ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου ἐ. ἐπεφασίσθη δὲ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ δρισθείσης ἐπιτροπῆς ἡ παραδοχὴ τοῦ συστήματος Τσιπερνόβσκη και Δέρη. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον θὰ ἐργάζωνται τεσσαρες ηλεκτρικαὶ μηχαναι ἔχουσαι εἰς συνόλῳ δύναμιν 700 ἵπτων και παρέχουσαι ἵκανὸν ηλεκτρικὸν φῶς εἰς 18,000 λυχνιῶν.

Πολλαὶ τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων ἔχουσι σημαντικὸν ἔλλειμμα κατὰ τὸ ἔτος 1885. Οὕτω π. χ. ἡ „Γνώμη“ ἔπαθε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ζημιὰν 60 χιλιάδων φράγκ. ἡ „Μεταρρύθμισις“ 30 χιλιάδ. ἡ „Ελευθερία“ 50,000 φράγκ. ἡ „Rassegna“ 100,000 φράγκ. και τὸ „Βῆμα“ μάλιστα ὑπέστη ἔλλειμμα ἀνώ τῶν 120 χιλιάδων φράγκων. Λέγεται δὲ διτὶ ἡ „Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας“ θὰ πάνυ να ἐκδίδεται ἔνεκα ἐλλείφεως τῶν πρὸς ἐκδόσιν αὐτῆς ἀπαιτουμένων μέσων.

Πλανῶνται δοσοὶ νομίζουσιν, διτὶ τὰ φᾶτα τοῦ αἰδίνος μας, ἀφ’ ου διέλυσαν τὴν ἐν τῷ δυτικῷ κόσμῳ ἔξουσίαν τῶν διαφόρων μοναχικῶν ταχυδράτων, ἡγάγακαν ἀλτὰ να ἀκολουθήσωσι και τὸν ἀποστολικὸν τῶν προορισμῶν. Οἱ καλόγηροι τῆς Ρώμης εἶνε εἰςτοι κατόχοι αἰμέτρου πλούτου ἀπὸ αἰώνων ἀδροισθέντος. Οἱ Φραγκισκανοὶ κτίζουσιν ἡδη ἐν Ρώμῃ ἐκκλησίαν και μοναστήριον ἀξίας τεσσάρων ἑκατομμυρ. φράγκ. Οἱ Δομινικανοὶ ἔκτισαν ὡς διόρον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν οἵνον ἀξίας 500 χιλιάδων φράγκ. Οἱ Ἰησουνται ἡγόρασαν τὸ ἔνοδοχοεῖδον Κοστάντην ἀντὶ 2 ἑκατομ. και οἱ πατέρες ἐπέρου τινὸς μοναχικοῦ τάγματος ἡγειρόν μέγαρον ἀντὶ 600,000 φράγκων.

Αφ’ ου εὐρεύθυναν ἀνθρώποι ἔγνοτες τὴν ὑπομονὴν να μετρήσωσι τὰς τρόχιας τῆς ιεφαῆς, ἀλλοι, και οὗτοι ἀνάγονται εἰς τὴν δοματεῖαν τῶν ιατρῶν και φυσιολόγων, να ὑπολογίσωσι τὸ ποσὸν τῶν ἐν τῷ ἀνθρωπινῷ δργανισμῷ ἐρυθρῶν και λευκῶν αἰματοσφαιρίων, εὑρέθη και τὶς ἐσχάτως ὑπολογίσεις ἦσαν χρήματα ἀδιατανύσσαν μέχρι τοῦδε πρὸς στρᾶσην τῶν ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανῆτου ὑπαρχουσῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Τὸ ἔξαγμον τῶν μελετῶν του ἀπέδειξεν, διτὶ αἱ δαπάναι χάριν τοῦ μέσου τούτου τῆς συγκοινωνίας ὑπερβαίνουσι τὰ 95,500,000,000 φράγκων.

Ο Ράπτης Ἐερίκου τοῦ ΣΤ’. βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἐπειδὴ ᾧ ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος και τοῦ ἀξιώματος τοῦ πολλάκις ἐπλησίαζε τὸν βασιλέα και ἐνίστε συνέβαινε να ὑποκλέπτῃ λέξεις τινὰς περὶ πολιτείας και πολιτικῆς, σὺν τῷ χρόνῳ ἀπέκτησε τόσην οἰνσιν περὶ ἑαυτοῦ, ὃςτε συνέλαβε τὴν παραδίξοντας ἰδέαν να γράψῃ βιβλίον περὶ κρατῶν και τῆς διοικήσεως αὐτῶν, εἴτα να τὸ ἐκπτώση και να τὸ μοβάλη εἰς τὸν βασιλέα. Ο Εερίκος ἐδέχθη πραγματικῶς τὸ βιβλίον, τὸ παρετήρησε μετὰ μεγάλης σοβαρότητος και προσεκάλεσεν ἀμέσως τὸν ἀρχιγραμματέον του. — „Πάρετέ μου τὸ μέτρον δι’ ἐν φύρεμα, εἴπεν εἰς τὸν προσελθόντα πολιτικόν, διότι δ ῥάπτης μου καταγίνεται εἰς πολιτικὰ μεταρρυθμίσεις.

Παράδοξος ἐπαίτης. Ἐν Βρασιλίᾳ, τῇ πατρίδι τῆς δοκιμίας και ἁδυμίας, ἐπικρατεῖ δη περίεργος συνήθεια τοῦ να ἐπαιτῶσιν οἱ ἀνθρώποι ἐφ’ ἵππου η δούν καθήμενοι, η ἐξηπλωμένοι ἐντὸς φορείου. Γάλλος τις περιηγητής, δινόματι Radiguet, γράφει περὶ τοῦ φαινομένου τούτου τὰ ἔξης: „Μιχ τῶν ἡμερῶν μ’ ἐσταμάτησεν ἐν Ρίφι Ιανέρῳ ἀνθρώπος, καθήμενος ἐντὸς φορείου φερομένου ὑπὸ δύο νιγρήτων — δούλων του. Ο ἀνθρώπος ἐξῆται παρ’ ἐμοῦ ἐλεημοσύνην. „Καλλίτερον εἴνε να πωλήσῃς τοὺς δούλους σου, ἀπήντησα εἰς αὐτὸν προσπαθοῦντα να κινήσῃ τὸν οἰκτόνο μου δια παραπονητικοῦ τόνου τῆς φωνῆς του. — Κύριε, μοι ἀπήντησεν ὑπερφρόνως, σᾶς παρεκάλεσα ζητῶν χρήματα και ἔχι συμβουλάς!

Η βασιλίσσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα ἔχει ιατρὸν θῆτιν. Τοῦτο οὐδὲν ἐνέχει τὸ παράδοξον, διλλ’ αἱ πακι κιλῶσται διαδίδουν εἰς τὸν κόσμον, διτὶ δη ὅθρις οὗτος ιατρὸς προσπαθεῖ να ἐφαρμόσῃ πρὸς δεραπείαν τῶν ὄρων και τεσσαράκοντα παρὰ τὰ συνήθη λαμπτικὸν μέσον. Η δὲ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ γίνεται αἱ ἔξης. „Άμα αἱ δομενήσῃ η βασιλίς προσκαλεῖ τὴν ιατρὸν και — συνομιλοῦσι περὶ τῶν νεωτέρων συρμῶν. Φάνεται διτὶ εἰς τὸν ιατρὸν τοῦτο τοῦ φαρμάκου οὐδεὶς γυναικεῖος δργανισμὸς δύναται να ἀντιστῇ.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

Διδεκα γροσίων ἀξίων ἔχει τὸ νέον κιτρινωπὸν γραμματόσημον τῆς Κύπρου μας, κυκλοφοροῦ ἀπὸ τινὸς εἰς δλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς. Η σχετικῶς εὐδαιμονοῦσα νῆσος ἔχει βεβαίως τὸ διανεκτίμητον προξὸν τῆς ἐλευθέρας ἐμπορικῆς δραστηριότητος, ἢν πολλαχῶς ἐπωφελοῦνται οἱ δομενήσεις νησιῶνται, και ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται η ταχιστὴ γνῶσις τοῦ νέου γραμματοσήμου ἐνταῦθα τε και ἀλλαχοῦ. Εχει δὲ τοῦτο και δοντωτὸν γῦρον, καλλωπισμα τῶν πλείστων σήμερον γραμματοσήμων, ἐκτὸς τῶν ἐλληνικῶν.

Σορούνθ, ἐν τῶν ἴνδικῶν βασιλείων η ἐπαρχιακῶν διαμερισμάτων ἔχει τὰ παρακείμενα νέα γραμματόσημα, δδοντωτὰ και αὐτά, δίχρωμα, πράσινα δηγλ. και κόκκινα. Αὐ-

τοὺς μόνον τοὺς δύο νεωτερισμοὺς ἀναγράφει τὸ δεκαπενθήμερον τοῦτο τοῦ κόσμου τῶν γραμματοσήμων. Παρατηροῦντος μόνον ἐκ στατιστικῆς περιεργείας, διτὶ ἀμφότεροι ἐγένοντο ἐν τῷ κράτει τῆς Αγγλίας.

